ՄԵՂՈՒ

ԳԻՆ 50 ՓԱՐ

ՄԵՂՈՒ կը հրատարակվի Հրեք չորեքշաբթի, եւ Շաբաթ օրերը։ Համառօտ պարբերաթերթ տեղն է Պօլիս Ազգա–Հասարակ Խանը Խալիլ վերնայարկ Թիւ 31։

Գին տարեկան 100 Ղուրուշ կամեկ 400 Դր։ վաճառաց հաշար մէկ Օսմ. ոսկի։

Լրագրոյս վերաբերեալ նամակներն եւ յօդուածներն պէտք է ուղղել առ Պատասխան։

ԵՐԿՐՈՐԴ ՇՐՋԱՆ — 1873 ԱՊՐԻԼ 28 ՇԱԲԱԹ — ԹԻՒ 134

ՄԵՂՈՒ ԼՐՋՈՐԵՆ ԽՕՍԵԼՈՒ ՍՏԻՊՎԱՆ

Որ ոք պայծառվեցուցանէ զմի ի փոքրկանացս յայսցանէ, լաւ է նմա եթէ կախեալ երկան իշոյ ընդ պարանոց նորա եւ ընկղմեալ ի խոր ծովու։

ԱՒԵՏԱՐԱՆ

Ազգ. վարչութեան կրօնական ժողովոյ կողմէ՝ ի պաշտօնէ ազգ. ատարանութեան մը պրկված է մեզ, որով յիշեալ ժողովը կարգելու մեզ եկեղեցական պատարագութեանները եւ եկեղեցականները ծաղրել, աւելցնելով թէ՝ եթէ այն ազգ. ատարանութեան հակառակ վարվինք, պիտի հարկադրի ականոյ կանոք հարկ ձրագը անօրինել։

Եկեղեցական երգերն եւ պատարագութեանները չեմ ծաղրեր մանաւանդ կրօ. ժողովոյ առաջ որոշումը կը յարգենք եւ կը դավենք, որովհետեւ եկեղեցականը երգերը ծաղրելը նոյն խոկ կրօնքը ծաղրել է։

Զեւ-բերնիս խոչընդոտ վրայ դնելով կրնանք պարծենալով ըսել թէ՝ ըբնաւ կրօնքը ծաղրած չենք եւ ծաղրողներն ալ հարուածելու ենք. ուստի անոնք այս կէտը՝ որ մեզ չվերաբերիր եւ դառնանք երկրորդին՝ որ մեզ կը վերաբերի։

Բնաւ չենք յուսար որ կրօնական ժողովը՝ կրօնքն ու կրօնականն մէկ բառնելով պիտի յանդգնէր ըսել թէ՝ կրօնականները ծաղրելը կրօնքն անպատուել է։

Այս սկզբունքով կրօնական մը պատժելը՝ կրօնքը պատժել ըսել պիտի ըլլայ, կրօնական մը ապտակելը կրօնքը ապտակել պիտի ըլլայ։

Կրօնական ժողովոյ բուն իր բերնովը իր դրածը երեւն ըղել ստորագրողները կրօնքին զանազանութենէն վերջը դառնանք իր դրած չէնքը իր ձեռքովը փլցնել։

Ինչո՞ւ համար անարժան եկեղեցականի մը մօրուքը կածիլեն եւ կանպատուեն. եւ այդ բնելով կրօնքը պատուա՞ծ կըլլան թէ անպատուած։

Բոլոր կրօնականները (բայց ի կրօնական ժողովէն) կը պատասխանեն թէ՝ կրօնքը պատուելու համար է որ այդ-ինչ կրօնաւորը անպատուելնիք։

Զուարճախօս թերթի մ՚ալ այս պատասխանը ղրկեմ ատյ, որովհետեւ նա թէ կրօնի մասին անտարբերը ըլլալը կրօնական ժողովոյ պէս, ղանոնք չսիրելն ծաղրելը, չսիրուն հարուածելը հրապարակաւ, եւ ատոնք չընկալելը կրօնքը պիտի անպատուէր, թո՛ղ պիտի ատար որ անարժանական եկեղեցականները կրօնքի դիմակով ապրածնին ընեն։

Կրօնական ժողովը պէտք է խոստոյ որ մենք երբէք աւելի կրօնի նամբաձախնդիր ըլլալու համար է որ ապրժան եկեղեցականները կը ծաղրենք, եթէ կրօնական ժողովը իր պաշտօնին հասարակութեան ծառայելը, թեւրեւս անարժանականները այսպէս առաջ չէր երթար կրօնականաց մէջ։

Ցաւ է մեզ ըսել թէ՝ կրօնականք զանձարհականս հալածելու անդադար հարանք ղկրօնականս հալածելու ասեղված են այսօր։

Լսե՛ ժողովուրդ.

Դեռ տարի մը չկայ Եզնիկ վարդապետ Նալբանդեան Համեստութեան դէմ յանցանք մը դրծեց, եթէ այս ընդդէմ աշխարհական ըլլալը՝ պատժական օրինաց 200 դր. յօդուածին համեմատ հինգ տարիէն պակաս չըլլալու պայմանաւ ժամանակաւոր չդիմադրակաց աշխատութեամբ պիտի պատժըվէր։

Կրօնի նախանձախնդիր կրօնական ժողովը այս վարդապետը թէ՛ բիւրատարածոց առաջնորդ կարգեց։

Լսե՛ ժողովուրդ եւ ցնծա.

Դեռ տարի մը չկայ Բէօյմահէյին առաջնորդ ալեւոր Գերդ. Բոլսեցի եւ պետրոսը իր հարսին հետ յարաբերութենէն ունենալը նորին Սրբազնութեան նամակէն առուղ վերցաւ եւ լատրայ մէջ ալ հրապարակվեցաւ, եթէ այս մարդը աշխարհական ըլլալը պատժական օրինաց ըստ 201 դր. յօդուածին երեք տարի բանտարկութեամբ եւ հարիւր մէճիտիէ տակի տուգանքով պիտի պատժըվէր։

Կրօնի նախանձախնդիր կրօնական ժողովը ղրկեր էր տերտուհին քովը դարձած, եւ այսօր Բէօյմահէյին նորին Սրբազնութեան պէտ բացատրեր եւ առաջարկ ըրեր մեզ եւ հրապարակութեան պրկուած հանգստութեան մէջ անտանի պրիկացութիւններ կան՝ զորս մարդ կամենայ կարդալու թող թէ հրապարակելու։

Լսե՛ ժողովուրդ.

Բերայ քարոզիչ Ամէ. Ամերիկայ վարդ ապտակն՝ երբօրոր հինգան հետ ուենցած յարաբերութիւնը՝ այսօր նորին արժանապատուութեան մօրն եւ քրոջը կողմէ առաջ ված ըլլալնին հանդերձ, կրօնական ժողովը այդ դատը կերկնցնէ եւ Ամերիկայ արդարացնել կաշխատի,

Լսե՛, կրօնական ժողով։

Հանդէպ պրերնիս ենք կրօնի աւելի նախանձախնդիր, է՞ս, որ առանց անհամեստութեան պ իմանինքը վար առնելով զանոնք կը ներկայացնեմ, ինչպէս որ են, եւ ժողովուրդը կդատաչնեմ անոնցմէ, թէ դուն՝ որ առանց աներեսութեան աչք կը դոցես եւ թո՛ղ կատան որ անոնք պ ես առնելը մտնեն, եւ եկեղեցի էլնան պատարագեն։

Ցաւօք սրտի կը տեսնես եղեր կրօնականաց վրայ դատաճներըը, եւ կտրուկ որ ասկէ վերջը դրկելու ըլլան նէ՝ պատժես. ըսել է որ ուրախութեամբ սրտի կը տեսնես այս տեսակ կրօնականները, որովհետեւ զանոնք չպատժելդ զատ դես Հայաստանեայց առը եկեղեցւոյ ծայը կը պահես։

Ծռէ՛ դլուխդ կրօնական ժողով, եւ քու վճիռդ տալ լսէ՛։

Ըստ 63 դր. յօդուածոյն պատժական օրինաց սրկականերու կամ ապազանութեան կամ ապազանութեան առաջ անձինք ժամանակաւոր չդիմադրակաց աշխատութեամբ կը պատժըվին։

Այդ, կրօնական ժողով, կը ցաւիմ որ ձեր առած պատուէրը միայն այս յօդուածիս մէջ կըգտի պահել. կը վախկի ձեր ձայնը ըսել, բայց ձեր ձայնէն վեր ձայն մ՚ալ կայ, ձայն Աստուա-

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

Ուրբաթ 14 մարտի 1373։

Թիւ 23, Տարի երկրորդ

Հրատարակութիւն Հայաստանի Հանրապետութեան Ազգային Ժողովի

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

Հայաստանի Հանրապետութիւնը ծագել է ազգային-ազատագրական մեծ շարժումների հետևանքով։ Նրա հիմնադիրները ժողովրդի ամենաառաջադէմ զաւակներն էին, որոնք իրենց կեանքը զոհեցին հայ ժողովրդի ազատութեան ու երջանկութեան համար։ Նրանց անունները յաւերժ կը մնան մեր ժողովրդի սրտերում։

Հայաստանի Հանրապետութիւնը ստեղծուեց 1918 թուի մայիսի 28-ին, երբ Հայաստանի ազգային ուժերը, ղեկավարուելով Ազգային Բիւրոյի որոշումով, ստանձնեցին երկրի իշխանութիւնը Անդրկովկասի Սեյմից։ Սեյմը, որ ստեղծուել էր 1917 թուի նոյեմբերին, ներկայացնում էր Անդրկովկասի ժողովրդական զանգուածների կամքը։ Սակայն նա չկարողացաւ հաղթահարել ներքին ու արտաքին դժուարութիւնները։ Ներքին կռիւների հետևանքով Անդրկովկասի ժողովուրդները զրկուեցին միասնական պետականութիւն ունենալու հնարաւորութիւնից։ Սեյմը ցրուեց։ Վրաստանը, Ադրբեջանը և Հայաստանը հռչակեցին իրենց անկախութիւնը։

Հայաստանի Հանրապետութեան կառավարութիւնը ստանձնեց ծանր ժառանգութիւն։ Երկիրը ամայացած էր, ամբողջ տարածքում տիրում էր սով, տիֆը և այլ համաճարակներ։ Հարիւր հազարաւոր գաղթականներ, որոնք ստիպուած էին լքել իրենց տները, ապաստան էին գտել Հայաստանի տարածքում։ Ամենուր անկարգութիւններ էին։ Ներքին և արտաքին թշնամիները ձգտում էին խեղդել երիտասարդ հանրապետութիւնը։

Հայաստանի Հանրապետութեան կառավարութիւնը ձեռնամուխ եղաւ ստեղծելու կանոնաւոր պետական կառավարման համակարգ, ամրապնդելու երկրի տնտեսութիւնը, ստեղծելու զինուած ուժեր, որոնք կարող կը լինէին պաշտպանելու երկրի անկախութիւնը։ Ստեղծուեցին նախարարութիւններ, որոնք ղեկավարում էին երկրի տնտեսական, քաղաքական, մշակութային կեանքը։ Ստեղծուեցին զինուած ուժեր, որոնք կարող կը լինէին պաշտպանելու երկրի անկախութիւնը։

Հայաստանի Հանրապետութեան կառավարութիւնը ձեռնամուխ եղաւ ստեղծելու կանոնաւոր պետական կառավարման համակարգ, ամրապնդելու երկրի տնտեսութիւնը, ստեղծելու

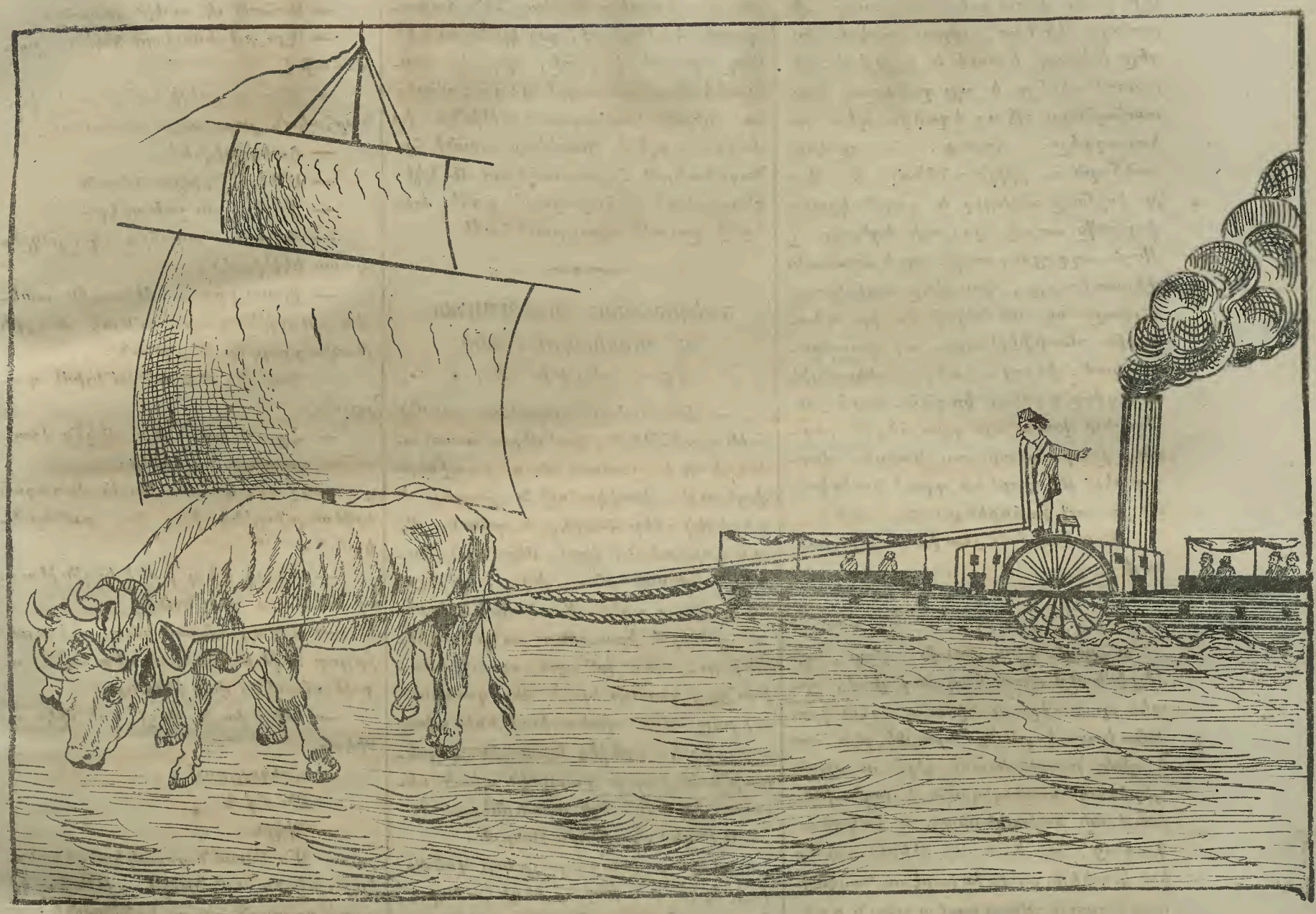

Ձամբորդները ժամ առաջ տեղերնին ձգելու համար մեքենային օդնութեանը հասած։

հինգ վեց ամսէ վեր եփուած բան մ'է · ասոր համար տարակոյս չունէի որ Գեր · Խոբէնը պիտի գայ Ինմիր ։ Ան ատեն հրաբխաբաններէն մէկը երկար եւ ազդու վիճաբանութեան մը կը բռնուի Գեր· Խորէն եպիսկոպոսին հետ եւ անոր առարկութիւնները կը ջրէ · սակայն Գեր · Խորէն եպիսկոպոս կը հրաժարի առաջնորդութեան պաշտօնէն , եւ հրաբխաբանները կը յայտնեն անոր որ եթէ ինք երթայն հրեշտակ մ'անգամ ըլլայ , Ինմիրցիք այսուհետեւ չպիտի ընդունին զանի ։

Արդարեւ այժմ չաուերը զոյգացած են այս տեղ եւ կըսեն թէ՝ Թող Պատրիարքարանը չի յղղնի Խորէն եպիսկոպոսը հաստոցլու , եթէ այն այժմ ուղէ մենք չպիտի ունդունինք զանի ։

Ջերմ՝ այժմ պաղած
ԽՈՐԷՆԵԱՆ ՄԸ

ՄԵՂՈՒԻ ԴԷՄ ՅԱՐՁԱԿՈՂՆԵՐՈՒՆ

Ազգային ժողովները ժամանակաւ ազգն օրթնդնելու պաշտօն ունէին , հիմայ ալ քնացնելու պաշտօնն ընտանեցած են ։

Ատանք իրենց թերթերը ու մայն իրենց չահուց աղբիւր բռնելով՝ կը գրեն ինչ որ ժողովրդեան հաճելի է , կը ծածկեն ճշմարտութիւնը մը՝ երբ այն ճշմարտութեան յայտնութիւնը ժողովրդեան օդտակար է իսկ իրենց վնասակար · ատ ընելէն վերջը կը յանդգնին նաեւ անվոզճօրէն հարուածել այն թերթը որ ժողովրդեան կը ճանչցնէ իր բանակաւն ու թշնամին ։

Քայտնի է որ անձի մը վրայ յայտնուած ճշմարտութիւն մը տհաճութիւն կը պատճառէ այն ամէն անոնց՝ որոք ազէկ դատողութիւն ունին այդ անձին վրայ. ասիկայ այնչափ յայտնի է, եւ ամէն մարդ կրնայ իր վրայ վարձել, որ եթէ մէկը մեր սիրած մէկ մարդուն պակասութիւնը մեզի ըսէ , մեզի տհաճութիւն կը պատճառէ , եւ չենք ուզեր լսել . եւ երբեմն կը համոզվինք իսկ որ դատապարտելու իրաւունք ունի , բայց դարձեալ կինք մեր առջեւէն կը վռնտենք եւ չենք ուզեր մեր սիրած անձին պակասութիւնները համրելը ։

Դիմացինիս կրնայ մեզ չղջացնել հաճոյ կամ ըսել եւ կամ ասոր վրայ բան մը չխօսիլ, իսկ իր պաշտօնեին հաւատարիմ լրագիր մը լրագիր մը աս չկրնար ընել , եւ դիտնալով հանդերձ որ այդ ճշմարտութիւնը ժողովրդեան մէկ մասին կամ ամբողջ ժողովրդեան զայրոյթը պիտի դրդռէ , դարձեալ պիտի դրէ , արդարութեան պահանջ ժողովրդեան դէմ պատերազմելով ։

Այս պատերազմին մէջ ժողովուրդը յաղթվելով է որ յաղթանակը կը տանի ։ Որովհետեւ երբ ճշմարտութեան մը յայտնվելը ժողովրդեան զայրոյթ կը պատճառէ , ըսել է որ ժողովուրդը ճշմարտութեան դէմ կը զինվի , ըսել է որ ժողովուրդը սխալանքի մէջ է ։

Մանուէլ Քէնք Խօսքերնիս .

Անցեալ շաբթու յօդուած մը գրած էինք եպիսկոպոսի մը վրայ՝ որուն անցեալէն ներկայն չվրտավիր եւ որուն ներկայէն ապագայն կը դողայ , եպիսկոպոսի մը վրայ որ Թէոդոսիայէն ճամբրված , Բերայէն վռնտված , Պէչիքթաշ ժամանակ մը տակն ու վրայ ըրած է. եպիսկոպոսի մը վրայ որ հիմայ Պատրիարքարանի դէմ ապստամբած ազգը կողմը կը դառնայ թէ քրիստոսգիները կը խաղցնէ , ձախ կողմը կը դառնայ Իզմիրցիները կը խաբէ , չորս կողմ դառնալով ազգը կը խաբէ ։

Պատկեր մը գրած էինք , որուն համար կըսեն թէ՝ ժողովրդեան մէկ մասին զայրոյթ առաւ , էհ , այդ պատկերին հողածինը լնծի տակուտակ կուտայ, սարսափ կուտայ ։

Քիչ մ'ալ Ծիլէն Աւարայրին մտիկ ընենք հոս . « Խորէն վարդապետի առանձնական կեանքին վրայ երկար լսո-

ակը ի զուր ժամանակ կորսնցնել է : Այս չափը միայն բավ, որ անոր սիրահարվելիքը, սիրահարական այցելութիւնքը ի տուէ և ի դիշերի, սիրասիրականները և այլ զանազան պատահարները պէտք եղածին պես նըկարագրելու համար, Պօլ–ըը–Կօկի հանճարն ու դրիչն անբնաբաւ է : Այս իր կոչմանը անվայել և գայթակղելից վարքին առաջ նշանաւոր եղեր էր ոչ միայն աղքատոյ առջև այլ և օտարայոց վերաբերութիւնը, Գաբրիել Նավոկոպոս Այվազեանը տեսնելով որ իր օդնականին «մարիքէթները» ա՛լ պաշտպանել կամ « փչով » ծածկել անկարելիք վիպ դիրը դիմացը կը դնէ : Իրեւ անհնարելի փաստ այս պրատածքին, Գաբրիել վարպապետին առ Յարդիս վարդապետ Թէոդորեան դրած նամակը մը յառաջ կը բերենք :

«Բաղմապատիւ Տէր եմ և Հայր ցանկալի :

. . . . . .

Յառաջ դերապատիւ Հայր, դի Հէքիմեանց պատմագոյ ձեզ վաղ, պատճառ եղաւ նա, դհանդամանս լրագոյ կոչմանցս այսօրիկ, ընդ որս և դնա բազմաշատանդ կիրս ոչ միայն յերևոյթ կարծողիկոսին և յոդնածիւ խուժանի նախանձոտաց և հակառակորդաց, այլ և ուսոյ թերեւս ոչ էր ինձ կարծելի, այսինքն խորհնոյ Գալֆոյեան, սրտամ զվարդապետս անուն դանդաղի տալ բերան իմ, քանզի « չար քան զաչակերտ խաւարեալ և քան ընդ ձառայ ապիրատ » վարեցաւ նա ընդ ես ի վերջնում յայտ առթից :

«Այդ էն առելի երկնա առանձօր մեծ ձայ և վարդանդ ի պատճառս անառանելի «դէվդէկ» ուրեանցն իրոց, յորս յաւելեալ ի վերջին ժամանակս և «զաւակերտան դնացս և դկչտանս անվայելս» և աշխարհական երիտասարդի թո՛զ թէ եկեղեցականի, եթայ ի վերայ իւր դբերան ամենայն ժողովրդոց կոչնանցըս, այնպէս դի ի դարձին իմում ի փեթրոպուրգ սակեցայ ուղղ առնել զնա ասոի շառագ տնդեռատս, դի մի՛ ապառազուս քանդ մանկ եղծանիցի ամենայն յոր վառտակեան էի ի վերոյիչ տնայ հետ : . . , և առկայն ընդմեկնել հորա ի քաղաքէ ասոի եղեւ խնդալտութիւն մեծ, ուրախ եղեն առմենեքեան ի Հայոց և ի Ռուսաց մինչեւ ի թամբարա և ի Հրեաց . . .

Մնամ դերարդոյ սէառնդ-
խոնարհ ծառայ
ԴԱԲՐԻԷԼ Վ. ԱՑՎԱՉԵԱՆ»

(Տես պատմութիւն Մուրատեան Հայկազեան վարժարանաց և Մխիթարեան Սբբայից (Հատ. Դ. երես 456) : Ահա՛, ժողովուրդ, այս կրօնաւորն է զոր կը հարուածէ Մասիս լրջօրէն, զոր հարուածոց Հայրենիք թէ քիւրատցի խընդրոյն առթիւ նորին Սրբազնութեան ճակատն « խարտեաս » բառը դըրոշմելով, զոր կը հարուածէ Մխիթարեանը

Սբեւեդեան Մասիս լրին մէջ, Հայ կաթոլիկ վարդապետ մը խորհնեն նախապատիւ հանդերձով, զոր կը հագուածէ փող եղուկի կսկիծով, զոր կը հարուածէ և պիտի ծաղրէ Սիեզու, մինչեւ որ նորին գերապատուութիւնը իր վարդն ուղղէ և Պատրիարքարանի հընազանդելով Հայասատանեայց Ս. Եկեղեցոյ եթէ ոչ հարազատ՝ դոնէ արժանի զաւակն ըլլալ բարեհաճի :

ԱԶՆՈՒԱԹՆԱՆ ՁԱՏՈՒԱՆՆԵՐ ՈՒ ՁԱՏՈՒԱԾՈՒՀԻՆԵՐ

(Շար. տես թիւ 133)

— Վա՛ռմախայլ, ասդ հօդ սա մեր հօթ ռօսիկթիէն, կամ մերս չ'ատատա-ծուհեայ և չ'ատատածոյ քաղինէին վայելուչ՝ փափկահնչիւն բառեր և դեղեցիկ ոճեր հնարէք և զանոնք միայն դարձածնէք իրեւ մերս ազնատալեանը վերարկուիս վրայ, չը՞լսար :

— Շատ ապէկ մտածելիք Տիկին :

— Մինթէ երատանք չունի՞մ վռնմախայլ, նթէ իմ այս առաջարկութիւնս ի կատար նչէի՝ մեր դաղինէն ա՛լ բոլորովին պահպահանելի պիտի ազատի : Նե դրնթէ երկնային կայանըտեղեան բարձր քաղինէն պիտի ձեռանայ իր ամէն մէկ արանքներով :

Ա՛հագէս չէ՞ Տիկին բօնբօն .

— Ատոր տարակոյս չը կայ վռնմախայլ Տիկին, և ի՞նչ որ ձեզի հաճելի է, հատատայէք որ ամենուն ալ հաճելի է :

— Ծօ չո՛ւն, հայտե կորսընուէ՛ սրէկ : կ'ելնէ պահպանի բաները կընես կոր :

— Հա՛յտե առէք օր պատպարըմ չունան նէ՛ թէրսկնէսիդ պահպանը հերիք լսինչին :

— Ձէնթալին պա՛րոն, պէհեմ իշլիմէ դարը՛չնա ա՛ֆ-մէհեմ մի օվրաք հերիք :

— Ծօ՛ հայտե կորսընչէ կըսեմ կոր :

— Ա՛նան ասկիդ վոչինչերը խոնարհարար հանրաւրեմ վռնմախայլ իշլէ՛ք դ'ինձս քի ես խնդճ եմ, ներէկ՛ք :

— Ի՛րաւ, սիկին բօնբօն, աս դիւղինն ու ճերմակը իրարու քով նկատնան պէս թօհաֆ կըլլան :

— Ա՛յ՛, վռնմախայլ, մանաւանդ որ երարու հայհոյութիւններ ընեն :

— Ա՞նանկ է Տիկին բօնբօնին խոնթերն համար քեզի աֆ ըսէ :

— Իմ՞ հանապազօրեայ երախտադիտական խորին յարդանքս ու շնորհակալութիւններս կը վաթամ մատուցանել նախ սիկին բօնբօնին և ապա ձեր բարձր վռնմութեանը :

— Հա՛հ հա՛հ հա՛հ . . .

— Նկատ՛, շուն ետքը լինչի համ՞ :

— Չէ՛ չէ՛ վռնմախայլ սիկին սխալկացայ առաջ ձեզի : Եւ ձեր պաշտելի ասիյը երօք երկրպագելով :

— Հա՛հ հա՛հ հա՛հ հա՛հ :

— Թօհաֆ չէ՞ սիկին բօնբօն :

— Ա՛յ՛, վռնմախայլ Տիկին, չատ թօհաֆ է :

— Ձեր պաշտելի ասիյն ալ իմ խոնարհական յարդանքս մատուցա՛ . . .

— Շախխախախախ՛

— Ա՛ֆերիմ Տիկին բօնբօն :

— Ո՛չ ո՛չ, ան չախայ էր .

— Պա՛րոն, ասլաճըդ պուլըդնը պանա կէթխլանէ .

— Բըռաս բըռաս, ճէնապին առէք մա առա խանթ օվնաշուն ա՛ֆ՝ վանքըն խաղալ պուլըդնը նէ յօթաուն :

— Պա՛րոն, աչն պէհեմ իշլիմ պուլըդնա :

— Չայ՛ակ առնենքնա մէկէն ժառանգնը պատերու երթանք :

—Ո՛չ ո՛չ, կառօվպախըբին մաղազան երթանք նայինք ի՞նչ նոր բաներ կա՛ծ է .

— Ո՛չ ո՛չ գէպ՛ի մեծ կղզին թուռմը ընենք ու գառնանք :

— Ա՛պա, այնչափ տեղ, առելի լաւ չ'ըլլար գօթ ա՛ֆօսքէն վեր ելլենք ու գօթ ա՛ռաջէն վար իջնենք :

— Ուխ, վայլ վա՛յ, ախ վիշօ ախ վիշօ :

— Ձընկըռաաաա՛ . . .

— Ա՛ն ո՞վ է .

— Տիկին . . .

— Ա՛ռմատա՛ն առանկ կանանց ներկայութիւնն իմ նօպլէսութեան կը գոչէ զգայուն սիրտս կը նեղացնէ :

Գնացին սենեակը տարէք, ու ըսէք որ հաս չ'են, տեղ գացին ու իրիկուան ալ չի՛ պիտի գան :

Ի՛նչ կայ, կ'ելլան կ'ելլան հաս կուգան, Տիկին բօնբօն, այսպիսի կանայք ամենուն փափուկ զգայուն չունին : Մեր նօպլէսին վրայօք բնաւ գաղափար մը չունին անոր համար երբէք չ'եմ ախորժիր տեսութիւնն ընելէ :

— Ձեր տղնուտիայլ վռնմութիւնը Տիկին, ամենատարբեր դիրք մը ունի, մինչ դի շատերն այնպէս կը կարծեն թէ՝ ձեր նօպլէսութիւնը մտզտածին չէ՛, այլ՝ թէ լուսին նօպլէսութեան հաւկիթէն դուրս արտայայտած է : Աչխարհիս աղնուութեանն ու նօպլէսութեան հեղինակը ըլլալու համար :

— Հա՛հ, հա՛հ հա՛հ . . .

— Բա՛ռթօն, բա՛ռթօն :

ԾԱՆՈՒՑՈՒՄ

Պատկերհան Սիմեան Էֆէնտի Խ. Եաղճեան՝ որ իր պատեհարին մէջ ունեցած բնաձիր ատչանդովը բոլոր երեն դիմաղնները դահ ըրած է, այս անդամ իր գործարանը վոխադրած է Մ. Փաշաեանի լուսանկարի գործարանը յ'Օղճաբար պաչը :

Խմբագիր—Տնօրէն
Յ. Յ. ՊԱՐՈՆԵԱՆ

Տէր Լուսոյ
Յ. Գ. ՍԱՀԱԿԵԱՆ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՍԱՄՈՒԷԼ Գ. ՊԱՐՏԻԶՊԱՆԵԱՆ ԵՒ ԸՆԿ.
Եուսուֆիան խան վերնայարկ թիւ 13.